

Zprávy a oznámení

Upozornění

V úterý 21. srpna nebudu v Rožmitále a z tohoto důvodu se neuskuteční večerní mše sv. Intenci odsloužím v Českých Budějovicích. Podobně nebude sloužena mše sv. 24. 8. v kapli ve Voltuši.

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 30. srpna se opět koná od 15.00 hod. mše sv. v kapli rožmitálského domova důchodců.

Dovolená duchovního

I v letošním roce budu svou dovolenou čerpat na počátku září. Od pondělí 3.9. do pátku 14. 9. tedy nebudou slouženy mše sv. Výjimkou je neděle 9.9. kdy ve farním kostele ve Starém Rožmitále odslouží od 11.15 hod. mši sv. pan vikář Charypar z Břežnice, který také bude po dobu mé dovolené v neodkladných případech zastupovat. Starorožmitálskou pouť pak už v neděli 16. září oslavíme opět společně a poděkujeme při ní i za letošní úrodu.

Přihlášky na náboženství

Rodiče, kteří mají zájem, aby jejich děti nově navštěvovaly výuku náboženství, mohou je přihlásit buď na faře či po mši v sakristii, nebo přímo u katechetky paní Hochmutové, tel. 739 081 521. U dětí, které chodily už loni, není třeba přihlášku podávat.

Příští číslo FZ vyjde v neděli 16. 9. a vzhledem k mé dovolené pouze v redukované podobě.

Úmysly mši svatých od 20. srpna do 16. září 2007

Ranní mše sv. **R: Ne 8.15 hod.** **R** - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. **m** - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. **M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.** **M** - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 20.8.	mše sv. není	Po 27.8.	mše sv. není
Út 21.8.	mše sv. není <i>intence Za Vlastu Volkovou a manžela bude odsloužena v Č.B.</i>	Út 28.8.	Za Marii Průchovou
St 22.8.	Za Josefu Tesaříkovou	St 29.8.	Za † Josefa Drazdíka
M		M	
Čt 23.8.	Za Rosalii Průchovou	Čt 30.8.	Za † P. Jaroslava Bejčka
m		m	
Pá 24.8.	Za Růženu Férovou	Pá 31.8.	Za † Josefa Drazdíka
M		M	
So 25.8.	Za Boženu Muchkovou	So 1.9.	Za Josefa Částku, rod Částků a d. v o.
M		M	
Ne 26.8.	Za rodinu Kodatovu a Sýkorovu a za d. v o.	Ne 2.9.	Za farnosti
R		R	

Po 3.9.	Mše sv. není	Po 10.9.	Mše sv. není
Út 4.9.	Mše sv. není intence za † rodiče Hajerovy, Emanuela a Boženu, <i>bude odsl. v místě pobytu</i>	Út 11.9.	Mše sv. není intence za Václava Holana <i>bude odsl. v místě pobytu</i>
St 5.9.	Mše sv. není intence za Marii Dolejšovou a manžela <i>bude odsl. v místě pobytu</i>	St 12.9.	Mše sv. není
Čt 6.9.	Mše sv. není	Čt 13.9.	Mše sv. není intence za Karla a Marii Kloudovy, Josefa a Marii Tolmovy <i>bude odsl. v místě pobytu</i>
Pá 7.9.	Mše sv. není intence za Ludvíka Brožka a d. v o. <i>bude odsl. v místě pobytu</i>	Pá 14.9.	Mše sv. není intence za rodiče Beranovy, syna a snachu a rodinu Merglovu a Bretlovu <i>bude odsl. v místě pobytu</i>
So 8.9.	Mše sv. není	So 15.9.	Za † Marii Švecovou
M		M	
Ne 9.9.	Za farnosti	Ne 16.9.	Za farnosti
R 11.15 !!!		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12. 9. 2007. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník IV

19. srpna 2007

TATÍNKOVO DESATERO

1. První povinností otce vůči dětem je milovat jejich matku.

Rodina je systém udržovaný láskou skutečnou a účinnou. Problémy rodinného života nelze bez lásky dlouhodobě snášet. Nemůžeme být „rodiči z povinnosti“. Výchova je vždy záležitostí celé rodiny. Hluboké souznění a intimní jednota jak mezi manželi, tak mezi dětmi je zdrojem potěšení a růstu, protože dávají jistotu. Tatínek může maminku chránit tím, že ji zastoupí, umožní jí odpočívat a mít čas pro sebe.

2. Otec musí být především přítomen.

Jeho přítomnost musí říkat: „Vy jste prvním zájmem mého života.“ Podle statistik otcové netráví autenticky výchovným způsobem denně ani pět minut času se svými dětmi. Výzkumy napovídají, že existuje přímá souvislost mezi nepřítomností otce a špatnými výsledky ve škole, nízkým inteligenčním kvociemem, delikvencí a agresivitou. Nejde o čas, nýbrž o efektivní komunikaci. Být přítomen znamená pro tatínka hovořit s dětmi, probírat s nimi práci a problémy, co nejvíce je vtáhnout do svého života a vnímat velké i drobné signály, které děti neustále vysílají.

3. Otec je vzorem, ať chce, či nechce.

Postava otce má nesmírný význam jako příklad chování a podnět k jednání podle správných pravidel. Otec je vzorem čestnosti, spolehlivosti a shovívavosti. I když to děti neprojevují, či dokonce popírají, velice pozorně sledují co, jak a proč otec dělá. To má velký vliv na vývoj svědomí.

4. Otec dává jistotu.

Tatínek je ochránce. Všichni v rodině to od něho očekávají. Tatínek ochraňuje i tím, že určuje pravidla a meze prostoru i času, že někdy řekne „Ne“. To je nejlepší způsob, jak říci „Mně na tobě záleží“.

5. Otec povzbuzuje a vlévá sílu.

Tatínek svou lásku projevuje úctou, nasloucháním a přijetím. Skutečnou něhu projevuje ten, kdo říká: „Ať se stane cokoli, jsem tu pro tebe!“ Díky tomu se v dětech rodí životně důležitý postoj – sebedůvěra.

6. Otec vzpomíná a vypráví.

Otcovství je ostrovem, který přijímá „denní ztroskotance“. Znamená to učinit z některého momentu dne – například večere – setkání celé rodiny, kde se může hezky povídat. Dobrý tatínek dokáže vytvořit kouzlo vzpomínek prostřednictvím drobných laskavých rituálů. V minulosti byl otec nositelem „hodnot“, a chtěl-li je předat dětem, stačilo je nařídit. Dnes je potřeba je ukázat, v čemž nám však moderní život brání. Jak je možné dětem něco ukázat, když není čas ani na to s nimi hovořit, být s nimi v klidu, vyměňovat si názory, plány, myšlenky, vyjevovat sny, radosti i zklamání?

7. Otec učí děti řešit problémy.

Otec je nejlepším psem do světa „venku“. Otec silně ovlivňuje schopnost zvládat realitu, samostatný postoj vůči světu, v němž žijeme. Tím přispívá k vnitřnímu uspořádání osobnosti dítěte. Tatínek jim poskytuje mapu pro cestu životem.

8. Otec odpouští.

Tatínkovo odpuštění je největší, neočekávanější a nejvíce pocíťovanou skutečností ze strany dítěte. Mladý člověk ve vězení pro mladistvé se svěruje: „Můj otec byl ke mně vždy chladný a nechápavý. Když jsem byl malý, měl mě velmi rád; jednoho dne jsem však udělal chybu a od té doby již nikdy neměl odvahu se ke mně přiblížit a políbit mě tak jako dřív. Jeho láska ke mně zmizela; bylo mi asi třináct let. Odepřel mi svou lásku právě tehdy, když jsem ji nejvíce potřeboval. Neměl jsem nikoho, komu se svěřit se svými bolestmi. Že jsem skončil tak hluboko, je i jeho vina. Kdybych byl na jeho místě, choval bych se úplně jinak. Neopustil bych svého syna v nejchoulostivějším období jeho života. Za pomoci skutečného otcovského pochopení bych jej povzbuzoval, ať se vrátí na správnou cestu. Toto všechno mi scházelo.“

9. Otec je otcem, i když žije daleko.

Každé dítě má právo mít „svého“ tatí. Pokud otec dítě zanedbává, zapomíná na ně nebo je opustí, způsobí mu zranění, které se nikdy nezahojí.

10. Otec je obrazem Boha.

Být otcem je veliké povolání, ne pouze volba. Psychologické výzkumy říkají, že si děti vytvářejí obraz Boha podle svého otce. Ježíš nás naučil modlitbu Otče náš. Pokud se spolu s dětmi modlí maminka, je to krásné, ale skoro normální. Pokud se s dětmi modlí tatínek, zanechá to v nich nesmazatelnou stopu.

Zdroj: TT 3/05

Jak se modlit Otče náš

Neříkej OTČE – když se nechováš jako dítě.

Neříkej NÁŠ – jestli nejsi se svým bližním spojen láskou.

Neříkej JENŽ JSI NA NEBESÍCH – když myslíš jen na věci pozemské.

Neříkej POSVĚT SE JMÉNO TVÉ – jestli ho sám znesvěcuješ.

Neříkej PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ – když hledáš hmotné úspěchy.

Neříkej BUĎ VŮLE TVÁ – pokud nejsi ochoten zachovat Desatero.

Neříkej CHLÉB NÁŠ VEZDEJŠÍ – nestaráš-li se o bídu druhých.

Neříkej ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY – jestliže někoho nenávidíš.

Neříkej NEUVEĎ NÁS V POKUŠENÍ – máš-li v úmyslu hřešit.

Neříkej ZBAV NÁS ZLÉHO – když proti zlu nebojuješ.

Neříkej AMEN – jestli nemíníš každé slovo Otčenáše upřímně a opravdově.

Z historie 58. část – P. František Roubík (15.)

Navážeme nyní na zmínku o drahotě doplněnou výmluvnou tabulkou, kterou jsme uveřejnili v minulém čísle, a uvedeme slíbený komentář pisatele kroniky a starorožmitálského faráře P. Roubíka k situaci po válce. Pod tabulkou najdeme několik heslovitě zapsaných informací, které s drahotou přímo souvisely. Hesla pak přecházejí v souvislý text, v němž se objevují i nová slova, neboť i jazyk musel zareagovat na novou situaci: „*Lichváři – keťasové, obchod řetězový = Kettegeschäft, lichvářit – keťasit, Nákupní a prodejní ústředny. Pokles valuty papírových peněz. Naše papírová koruna má v cizině ceny 27 hal. Co dříve stálo 27 hal., stojí nyní beze zdražení 1 K. Rekvisice dobytka, obilí a bramborů. Maximální ceny. Hokynáři v městech výhodně prodali, co na venkově skoupili. Nakupovatelé z měst houfně dojížděli na venkov, jeden druhého cenami předstihoval. Nesvědomití obchodníci lichvářili. K lichvě svedeni byli i venkované, rolníci. Bohatší*

lidé z opatrnosti, obchodníci pak pro zisk schovávali a ukrývali velké zásoby zboží, které do válčících ústředních států z ciziny nebylo přiváženo. Chudí a neopatrní neměli pak životních potřeb. Proto zavedeno a nařízeno bylo rozdělování životních potřeb na lístky. Povstaly: chleбенky, moučienky, tučienky (k nákupu tuků: másla, sádla, loje atd.), uhlenky, mýdlenky, tabáčenky, cukřenky, šatenky, masenky aj., k prodejnám se tlačily zástupy odběratelů, tak zv. fronty, od časného rána do noci, a tam v zimě v dešti prostáli většinu dne. Na lístky nemohl být nikdo živ, a mnohdy od ústředny zásoby do prodejen nedošly a nebylo v nich co koupiti. Chudí lidé v městech zimou a hladem a tmou vymřeli. Náhražky v obchodech: papírové šaty mužské i ženské, které ovšem do vody přijíti nesmí, papírové pytle, provazy, povřísla, motouzy i nitě, papírová kůže na rukavičky, náhražkové pivo z pýru (bez ječmenového sladu), víno, kořalky, koření aj.“

Vrcholem pojednání o vlivu války na život lidí je vedle líčení materiálních strastí také popis úpadku mnohem bolestnějšího, úpadku mravního.

„Pokles mravů za války způsobily mnohé příčiny. Otcové rodin a hospodáři povolání ke službě vojenské. Děti neměly kázně. Ženy neměly síly ani času k udržení kázně v rodinách. Školní děti konaly hospodářské práce a návštěva školy ochábla. Dospívající mládež zhrubla. Protože snadno peníze vydělala, stala se marnotratnou a parádívou. Lid ztrácí smysl pro poctivost a spravedlnost, oddává se lichvě, propadá sobectví, hrabivosti a lakotě. Cvokaři vydělávají velkou mzdu, nevědí kam s penězi, a to působí u nich i u jiných požívačnost, nestřídmost, pití alkoholu, touhu po zábavách, hlavně tanečních. Na padlé ve válce a zemřelé členy rodiny nevzpomenou a nermoutí se z jejich ztráty. Vdané ženy a vdovy po padlých vojínech dostávají mnoho peněz na podporách na výživu pro sebe i na děti a nezvyklou zásobou peněz ve válce dlouho trávící se zkazily. Odloučení přivádí muže na vojnu a v zajetí i osamocené ženy doma do nebezpečí manželské nevěry. Cizí vojenští zajatci vysílání na český venkov na hospodářské práce kazí ženskou mládež. Domácí vojáci vracejí se domů na dovolenou pokažení duševně i často tělesně, churaví i také venericky nakažení. Služby Boží jsou málo navštěvovány. Hlavně návštěva velkých služeb Božích nesmírně poklesla. Sama vláda dny nedělní a sváteční znesvěcuje různými komisemi, povoláním k úřadům aj.“

Tak tedy uzavíráme jednu ze zásadních kapitol českých dějin tak, jak nám ji přiblížil zdejší farář, který ji sám prožil. Z toho, co jsme mohli číst, poznáváme, že tato válka, o níž jsme se učili především to, že přinesla rozpad nenáviděného Rakouska-Uherska a vznik republiky, zásadním způsobem ovlivnila český národ (a nejen ten) i jinak. Onen „pokles mravů“ realisticky popsán P. Roubíkem totiž neodezněl. Ba naopak. Živily ho dál druhá světová válka a především komunismus. Nemůžeme se tedy divit, že z kořenů následků první světové války vyrostly i naše tolik poznamenané generace. Z lidského života se vytrácely křesťanské hodnoty, protože lidé zapomněli na Boha. Jen návrat k hodnotám, o jejichž ztrátě tak výmluvně píše P. Roubík, je nadějí pro budoucnost.

Celé toto číslo FZ je věnováno „otcům“. A aniž bychom to plánovali, i v historické kapitole se píše o otcích. A vidíme, jak byli a jsou důležití. A také poznáváme, jak peníze, ať už jejich nedostatek či přebytek, tehdy zásadně ovlivnily lidské charaktery. A bohužel, nejenom tehdy.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová

Z pouti na Třemšín obrazem

